

تاثیر مصالح بوم آورد بر قابلیت گردشگری در مناطق حاشیه ای کویر

فاطمه عمارلو

Architect_s_emarlou@yahoo.com

چکیده :

کویر سرزمینهای کم بارانی است که مفاهیمی را شکل میدهد که نه تنها اقلیمی بلکه نوعی نگرش به جهان هستی است. در بررسی کویر و معماری آن به عنصر یا به عبارتی بهتر، به مفهوم خاک میرسیم که شخصیت این معماری است. مصالح بدست آمده از این خاک اشکال و فضاهای گوناگونی را بوجود آورده است که حضور انسان همجنس با آن، مکانی را شکل داده است که درس پایداری را به مخاطبان خود ارائه میدهد. مصالح کویر که در طول قرنها همراه با فضای معماری خود را پالوده است، جایگاه مستحکمی را در معماری بیابانی پیدا کرده است، جایگاهی که اکنون توسط هجوم دستاوردها و تکنولوژیکی زمانه جای خود را به مصالح بیگانه با خاصیت کویر میسپارد. ولی هنوز مخاطب این معماری که برای دیدن تطابق ساخت و بستر پا به این سرزمین می نهد جنس این معماری را میداند که خاک کویر است. اما چه رابطه ای میان بهره گیری از مصالح بوم آورد در طراحی محوطه های شهری و قابلیت گردشگری این فضاها در مناطق حاشیه ای کویر وجود دارد؟ چه راهبردها و راهکارهایی را (براساس نتایج سوال قبل) میتوان برای توسعه گردشگری در مناطق حاشیه ای کویر پیشنهاد نمود؟ در این پژوهش سعی بر پیدا کردن رابطه بین مصالح بومی و قابلیت گردشگری بوم های بیابانی بود که از طریق آزمون بصری و تحلیل کمی، کیفی بوسیله مقایسه میان میزان استفاده از مصالح بوم آورد و قابلیت گردشگری انجام گرفت؛ تحلیل این نتایج نشان دهنده تاثیر مستقیم میزان مصالح بوم آورد بر قابلیت گردشگری منطقه حاشیه کویر است.

کلید واژه :

مصالح بوم آورد، بوم بیابانی، گردشگری، خواص ادراکی مصالح، ایکوموس